

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
ΕΤΗΣΙΑ.

(Η ΠΡΩΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ).

ΑΙ ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Διὰ τὸ ἑσωτερικὸν δρ. 12.
Διὰ τὸ ἑξωτερικὸν • 15.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Παραταῖς Κ. Κ. Διδασκάλους
καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ἰα-
χιδρομαθῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Παναγιῆ
καὶ ἐκδίδεται εὐθύνη αὐτοῦ, καὶ
διὰ τοῦ ἰδίου ἑνεργεῖται πᾶσα
δοσοληψία αὐτῆν ἀφορῶσα.
Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγε-
λιῶν λεπτ. 15 ὁ στίχος.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγκάσονται εἶσι σπουδαῖοι.
(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῦ
Κ. Κ. Ἑλληνικῆ. Προξένου
καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἀπὸ τῆς
παις τοῦ ἑκδοτοῦ.

Ἐκδίδεται τριτάκις τοῦ
μηνός.

Ἀθήνησι, τῆν 25 Ἰουλίου 1855

Μαυσωλεῖον

(ΜΑΥΞΕΩΛΛΟΞ ἐν Corp. Inser. gr. ἀριθ. 2691).

Τὸ πρὸς τὸν ἑαυτῆς σύζυγον σέβας χήρας καὶ πλουσίας βασιλείσης, καὶ ἡ ἐπιδεξιότης τῶν μεγάλων τεχνιτῶν τῆς νεωτέρας Ἰωνικῆς καὶ Ἀττικῆς σχολῆς τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς παρήγαγον τὸ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο μνημεῖον.

Ἀποθανόντος Μαυσώλου τοῦ τῆς Καρίας δυνάστου, τῷ 353 π. Χ., ἡ βασιλὶς ἀδελφὴ καὶ σύζυγος αὐτοῦ Ἀρτεμισία (1) ἐποίησε καταφανῆ τὴν λύπην αὐτῆς διὰ τῆς πολυτελεστάτης κηδείας τοῦ νεκροῦ καὶ τῆς ἐνάρξεως οἰκοδομῆς ἐπιταφίου μνήματος αὐτοῦ, ἐν Ἀλικαρνασσῷ, ὑπερβάλλοντος πανθ' ὅσα τέως ὁ κόσμος εἶδε. Τὴν μὲν ἀνέγειρεν τοῦ μνημείου τούτου ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας Φιλέα (ἢ Φιτέα, ἢ Πυθέα) καὶ Σάτυρον, ὅστις ἔγραψε περὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ τῶν κοσμημάτων αὐτοῦ πραγματεῖαν. Τὴν δὲ γλυπτικὴν διακόσμησιν αὐτοῦ διεπιστεύθη εἰς τοὺς τέσσαρας ἐπισήμους τεχνίτας τῆς νέας Ἀττικῆς Σχολῆς, Σκόπαν, Βρυάξιν, Λεωχάρην καὶ Τιμόθεον ἢ Πραξιτέλην, (περὶ τῶν δύο τούτων ὀνομάτων διαφωνοῦσι, κατὰ τὸν Βιτρούδιον, οἱ συγγραφεῖς) ἕκαστος τῶν καλλιτεχνῶν τούτων ἀνέλαβε τὴν ἐργασίαν μιᾶς τῶν 4 πλευρῶν τοῦ μνημείου ἠργάζοντο δὲ ἀλλήλοις ἀμιλλώμενοι.

Ὁ θάνατος τῆς φθινάδι νόσῳ ληφθείσης διὰ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρός Ἀρτεμισίας, δύο ἔτη μετὰ τὸν τούτου ἐπελθόν, δὲν διέκοψε τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου τούτου τῆς ἀγάπης. Ὁ Πλίνιος μνημονεῖ καὶ πέμπτου καλλιτέχνου, τοῦ Πύθιος κατασκευάσαντος τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς οἰκοδομῆς ἐπιτεθὲν τέθριππον ἐκ λίθου λευκοῦ (Vitruv. vii, pracf. § 12, Plin. H. N. xxxvi. 5. S. 4. § 9).

Ὁ Πλίνιος λέγει ὅτι, ἕνεκα κυρίως τῶν ἔργων τῶν μνημονευθέντων καλλιτεχνῶν, τὸ Μαυσωλεῖον κατέστη περιώνυμον, καὶ ἐλογίσθη ὡς ἐν τῶν ἐπτὰ τοῦ κόσμου θαυμάτων. Κακῆ μοίρα, οἱ τοσοῦτον ὑμνήσαντες τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτοῦ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ὀλίγας καὶ ἀνεπαρκεῖς κατέλιπον ἡμῖν περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ κατὰ μέρος πληροφορίας, ὥστε ἡ διαγραφή τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ (Στράβ. ΙΑ. 656, Cic. Tusc. Disp. iii 31, Gell. x. 18, Val. Max. iv. 6. ext. I Propert. iii. 2. 9, Σουῖδ. καὶ Ἀρποκρ. ἐν λ. Ἀρτεμισία καὶ Μαύσωλος). Δείκνυνται νομίσματα τινὰ φέροντα ἀπεικόνισμα αὐτοῦ, ἀλλὰ ταῦτά εἰσι νεωτέρων παραποιήσεις καὶ πλάσματα (Rasche ἐν λ., Eckhel, vol. iii. p. 597). Τὸ περίφημον τοῦτο οἰκοδόμημα ἐξηφανίσθη τελείως, ὥστε καὶ περὶ αὐτῆς τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπικρατεῖ ἀμφιβολία, εἰ καὶ σώζονται ἀποσπάσματα πολυτίμητα τῶν ἐπ' αὐτοῦ τεχνουργημάτων, ἐν τῷ Βρετ. Μουσεῖῳ. Μόνος ὁ Πλίνιος περιγράφει τελειότερον τῶν ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων τὸ Μαυσωλεῖον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ περιγραφῇ αὐτοῦ ταύτῃ πλείστα ἀπαντῶνται δυσκολία. Ἡ οἰκοδομὴ, λέγει ὁ συγγραφεὺς οὗτος, ἐξετείνετο ἀπ' ἀρκτοῦ πρὸς μεσημβρίαν πόδας ἐξήκοντα καὶ τρεῖς, στενωτέρα κατὰ τὰ μέτωπα οὔσα. Ἡ ὅλη αὐτὴ περίμετρος ἦν τετρακοσίων ἑνδεκα ποδῶν (ἢ κατὰ τὸ Βαμβέργιον χειρόγραφον 440) καὶ τὸ ὕψος 25 πήχεων (cubiti 37 1/2 πόδ), περιεκυκλοῦτο δὲ ὑπὸ 36 κίωνων, καὶ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ μνημείου ἑκαλεῖτο πτερόν· διεκοσμεῖτο δὲ ἔρ-

γων γλυπτῶν ἡ μὲν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ Σκόπα, ἡ δὲ προσάρκτιος τῆς Βρυάξιδος, ἡ μεσημβρινὴ τοῦ Τιμοθέου, καὶ ἡ δυτικὴ τοῦ Λεωχάρους. Τοῦ πτεροῦ ὑπερέκειτο πυραμὶς ἰσοϋψῆς μὲν αὐτῷ, μειουμένη δὲ πρὸς τὴν κορυφὴν δι' 24 βαθμίδων· ἐπὶ ταύτης ἦν ἐπιτεθειμένον τὸ τέθριππον, ἔργον Πύθιος. Τὸ ὅλον ὕψος, καὶ τοῦ ἐπικοσμήματος τούτου συμπεριλαμβανομένου, ἦν 140 ποδῶν. Τὰ ἔρια τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν ἵνα πραγματευθῶμεν περὶ τῶν διαφορῶν προβληθέντων διαγραμμάτων τοῦ σχεδίου τοῦ μνημείου τούτου. Ταῦτα συλλεχθέντα καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ Καρόλου Newton ἐν πολυτίμῳ δοκίμῳ «On the sculptures from the Mausoleum at Halicarnassus» ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ περιοδικῷ Classical Museum, July. 1847. vol. v. p. 170. London, μετὰ χωρογραφικοῦ πίνακος τῆς Ἀλικαρνασσῶ, σχεδίου τοῦ Μαυσωλείου καὶ ἄλλων διασαζητικῶν ἀπεικονισμάτων.

Ἐκ τῆς περιγραφῆς τοῦ Πλίνου ἐξάγεται μόνον ἀσφῶς ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο συνέκειτο ἐξ ἐπιμήκους παραλληλογράμμου σιχοῦ (τοῦ πτεροῦ ὀνομασθέντος) περικυκλουμένου ὑπὸ περιστυλίου (πιθανῶς Ἰωνικῶ ῥυθμοῦ τῶν κίωνων ὄντων) καὶ ἐγηγερμένου ἐπὶ βάσεως (τοῦτο ὑποτίθεται ἐκ τῆς ἄλλως ἀσυμβιβάστου διαφορᾶς τοῦ ὅλου ὕψους πρὸς τὸ ἄθροισμα μερικῶς τοῦ τῶν συγκροτούντων τὴν οἰκοδομὴν ἔργων). Ἐπὶ τοῦ πτεροῦ ἦν πυραμὶς. Τὰ γλυπτὰ ἔργα ἦσαν πάντως ἐπὶ τοῦ διαζώματος. Ἡ φαινόμενη ὡς πρὸς τὰ μήκη τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μετόπων καὶ τῆς ὅλης περιμέτρου τοῦ οἰκοδομήματος διαφορὰ ἐξηγεῖται ἀποχρώντως καὶ μόνον διὰ τῆς ὑποθέσεως ὅτι ἔκειτο τὸ Μαυσωλεῖον ἐντὸς περιβόλου, ἢ ἐπὶ ὑψώματος εὐρυτέρου, τουτέστι 440 ποδῶν περιμέτρου. (περὶ τούτων καὶ ἄλλων εἰκαστῶν καὶ διαφωνιῶν τῶν ἀρχαιολόγων ἴδ. τὸ ἀνωτέρω Ἀγγλ. Περιοδικόν).

Αἱ τῶν νεωτάτων περιηγητῶν ἔρευναι δίδουσιν ἡμῖν ἰσχυρὰν ἐλπίδα ὅτι δυνατὸν νὰ εὐρεθῶσι, πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ σχεδίου τοῦ Μαυσωλείου, ἱκανὰ στοιχεῖα μεταξὺ τῶν τμημάτων τῶν κίωνων, ἅτινά εἰσι διεσπαρμένα τῆδε κακεῖσε ἐν Βουδρουμῳ (τῇ ἀρχαίᾳ Ἀλικαρνασσῷ) καὶ ἐντεθειμένα εἰς τὰ τεῖχη αὐτοῦ.

Τὸ Μαυσωλεῖον ὑφίστατο ἔτι κατὰ τὰ ἔσχατα τοῦ τετάρτου μ. Χ. αἰῶνος (Γρηγ. Ναυζ. ἐπιγρ. 118) καὶ μέχρις ἔτι τοῦ δεκάτου. Ἄλλ' ὑπέστη καὶ τοῦτο τέλος, μετ' αὐτῆς τῆς Ἀλικαρνασσῶ, τὴν ἐπὶ τῶν πόλεων Ἀσίας τῆς Μικρᾶς ἐνεκίψασαν τελείαν σχεδὸν καταστροφὴν. Διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ἱστορίαν αὐτοῦ, τὸ ζήτημα τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τὴν σειρὰν τῶν ἀποδείξεων δηλοῦσάν ὅτι τὰ νῦν ἐν τῷ βρεττανικῷ Μουσεῖῳ λείψανά εἰσι αὐτὰ ταῦτα τὰ γλυπτὰ ἔργα, οἷς ὁ Σκόπας μετὰ τῶν συναμιλλωμένων αὐτῷ ἄλλων καλλιτεχνῶν διεκόσμησε τὸν τάφον τοῦ Μαυσώλου, παραπέμπομεν τὸν φιλοπράγμονα ἀναγνώστην εἰς τὸ μνησθὲν ἄρτι Δοκίμιον τοῦ Newton. Προστίθεμεν μόνον ἐνταῦθα ὅτι ὅτε οἱ Ἰππῶται τῆς Ρόδου ἠκοδόμησαν τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Ἀλικαρνασσῶ, κατὰ τὸν 12 αἰῶνα, ἢ πιθανώτερον ὅτε προσήρσαντο τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς τῷ 1522, μετεχειρίσθησαν ὕλικόν ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ Μαυσωλείου, καὶ, ἐπ' ἄλλοις, ἔκτισαν ἐν τῷ ἐσωτέρῳ τείχει τῆς ἀκροπόλεως αὐτῶν ἐκ τῶν ἀνάγλυφα φερουσῶν πλάκων τοῦ διαζώματος τοῦ μνημείου τινάς. Διάφοροι περιηγηταί, ἀπὸ τοῦ Θεοδοῦτου μέχρι τοῦ νῦν, περιέγραψαν τὰς πλάκας ταύτας, ὧν σχεδιογράφημα εὐρηται ἐν ταῖς Ἰωνικαῖς ἀρχαιοτάταις ἑταιρίας τῶν Bellettanti (vol. ii, Supl. Pl. ii). Τέλος ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Λόρδος Σ. Ρεδκλιφ (Στατφόρδ Κάνιγγ) ἔλαβεν ἀδειαν τῆς Γ. Πύλης, ἵνα

(1) Τὸν θῖον ταύτης καὶ τοῦ Μαυσώλου ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ 58 ἀριθμῷ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης (τῶν Μαθητῶν τότε ὀνομαζομένης), εἰς ὃν παραπέμπομεν ἴδ. Φιλομαθῆ ἀναγνώστην.

ἐκ τούναντιού ἢ ἐν αὐτῷ εἰρήνη, διαχωρομένη εἰς τὸν δῆμον, νὰ πρᾶ-
νη αὐτὰς τείνουσα πρὸς ἐξαλειφίν των. Αἱ κομματικαὶ διαιρέσεις εἴ-
νε ἐφήμεροι, ἐν ᾧ σεῖς εἴσθε κατηχηταὶ τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τῆς
ἠθικῆς καὶ τῆς πίστεως.

Ἐστὲ πρὸ πάντων ἠπιοὶ καὶ ἀνεκτικοὶ, καταστέλλοντες τὰς κακὰς
ἐξέεις καὶ τὰς ἀνοήτους πράξεις τῶν παιδῶν οὐχὶ διὰ βλασφημῶν
λέξεων καὶ δι' αἰκίσεων, ἀπαγε! ἀλλὰ διὰ πατρικῶν κολάσεων, ἐπι-
βαλλομένων πρᾶως καὶ οὐχὶ ἐκδικητικῶς τρόπον τινὰ κατὰ τῶν ἀθῶων
τούτων πλκασμάτων. Ἄλλ' ἔχω ἄρα ἀνάγκη νὰ σᾶς προτρέψω νὰ
ἦσθε αὐτοὶ ὑμεῖς χρηστοὶ τοὺς τε τρόπους καὶ τὰ ἔθη, νὰ ἀπέχητε
κακῶν σχέσεων, νὰ φεύγηται τὰς κερδοσκοπίας ἢ ἔργα ἀσυμβίβαστα
μὲ τὸ ἐπάγγελμά σας, καθὼς καὶ τὰς ἐν ταῖς ἀγοραῖς περὶ τοὺς κύ-
βους καὶ ἄλλα τοιαῦτα μάταια παίγνια διασκεδάσεις, ὡς συμβαίνει
ἐν τισὶν ἀπωκιμέναις κοινότησι, νὰ φέρησθε εὐπειθεῖς πρὸς τὰς κα-
θεστώτας ἀρχάς, νὰ δίδητε τὸ παραδειγμα τάξεως εἰς τὸν βίον
καὶ καθαριότητος, ἥτις εἶνε ἀφεικτον τοῦ πολιτισμοῦ πλεονέκτημα,
νὰ βελτιώητε ὑμᾶς αὐτοὺς δι' ἀναγνώσεως κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀργίας,
ἢ καὶ διὰ φοιτήσεως εἰς σχολεῖον ἢ γυμνάσιον ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅπου
ὑπάρχουσι τοιαῦτα; Οὐδὲν τούτων, νομίζω, σᾶς λανθάνει, καθὼς καὶ
ὅτι δι' αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ τρόπου θέλετε γένη ἄξιοι τῆς μερίμνης
τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀγαπητοὶ εἰς τὰς οἰκογενείας, ἐν μέσῳ τῶν
ὁποίων ἀνατρέφεσθε, καὶ θέλετε ἐπαξίως ἐνεργεῖ δικαιοῦματα καὶ κα-
θήκοντα πατρικῆς κηδεμονίας καὶ ἐξουσίας ἐπὶ τοὺς παῖδας, τοὺς ὁ-
ποίους σᾶς παραδίδομεν, ἵνα ἀποδώτητε αὐτοὺς ὕστερον ἀγαθοῦς πο-
λίτας, καὶ δυναθῆ ἕκαστος ἡμῶν νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν πατρίδα ἐν εὐλι-
κρινεῖ τῇ συνελεύσει καὶ εὐπαρέρησιάστως « Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά,
ἃ μοι ἐνεπίστευσας. »

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

—000—

Ἄσμενοι δημοσιεύομεν τὰ ἐξῆς δύο ἐγγράφα, τοῦ Ὑπουργείου τῆς
παιδείας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, περιελθόντα εὐτυχῶς εἰς γνώσιν ἡ-
μῶν. Ἡ ἀνάγκη αὐτῶν καὶ ἡ πίστις ὅτι τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα
ἐνεργηθῆναι ἀκεραίως καὶ ἀκριβῶς θέλουσι πάντως ἐμπλήσει χαρᾶς
πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους (καὶ τίς Ἑλλήν δὲν ἐνδιαφέρεται) εἰς τὴν
πρόσδοκον καὶ βελτίωσιν τοῦ ἀνωτάτου τούτου ναοῦ τῶν Μουσῶν, πρὸς
ὃν ἀποβλέπουσι μετ' εὐλαβείας καὶ συγκινήσεως πάντες οἱ Ἕλληνες,
ὅπου τῆς γῆς καὶ ἀν ὧσι, ὡς εἰς κέντρον ἐνώσεως, καθὼς ποτε καὶ
νῦν οἱ ἐν Παλαιστίνῃ καὶ τῇ διασπορᾷ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις Σαλωμόντειον Ναὸν τοῦ Ὑψίστου. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ
Πανεπιστήμιον ἡμῶν καθίσταται, ὁπημέραι προκόπτον, ὁ μέγας τῆς ἀ-
νατολῆς πνευματικὸς φανὸς, οὗ τὸ φῶς ἐπιχέεται ἰλαρὸν ἤδη ἐπὶ τῶν
ὁμογενῶν πάντων καὶ τὰ ἀπυγράμματα αὐτοῦ εἰς μέγαν ὅσον κύκλον
ἐκτείνονται. Ἐκ τῆς φιλογενεῦς προθυμίας καὶ τῆς φιλοτιμίας τοῦ
προϊσταμένου ἤδη τῆς παιδείας, ἀνδρὸς γεγονότος καὶ διατελοῦντος ἐκ
τῶν πρώτων μυτῶν τοῦ περιβλέπτου τούτου τῆς Μουσολατρίας ναοῦ,
μετὰ πεποιθήσεως ἕκαστος προσδοκᾷ πολλὴν τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ
ταύτην δὲ καὶ ἄλλα διδόμενα καὶ τὰ ἐξῆς δημοσιευόμενα ἐγγράφα οὐχ
ἦττον εὐαγγελίζονται.

Ἀρ. 2399.
1461.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

**Ο ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.**

Πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου ΟΘΩΝΟΣ.

Κύριε Πρύταρι.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐδόκησε νὰ μοι ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου.

Ἀνήκων εἰς τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ,
ἐκτιμῶν τὴν εὐτυχῆ ἐπιβρόχην αὐτοῦ ἐφ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, θέλω πᾶ-
σαν μερίμνην καταβάλαι ὑπὲρ τῆς πρόσδοκον αὐτοῦ καὶ τῆς μονιμοποιή-
σεως τῶν σχέσεών του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπικαλοῦμαι τὴν ὑμετέραν συνδρομήν, Κύριε Πρύταρι,
ὡς καὶ τὴν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγλήτου, διότι ἐκ τῆς ἑναρμονίου πο-

ρείας αὐτῆς πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως περιμένεται εὐτυχῆς
ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου μέλλον.

Ἀθήναι τῇ 3 Ἰουνίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 576.

339.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΟΘΩΝΟΣ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1855.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας

Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον.

Ἐκ τοῦ τῆς 3 τοῦ ἰσταμένου μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 2399 ἐγγράφου τοῦ
Ὑπουργείου ἐλάβομεν καὶ ἐπισήμως τὴν ἀγγελίαν ὅτι εἰς Ὑμᾶς ἀνετέ-
θη ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαι-
δεύσεως Ὑπουργεῖου.

Εἰς πάντας μὲν ἐν γένει δίδεται ἀφορμὴ εὐχαριστήσεως βλέποντας
τῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς παιδείας πραγμάτων προϊστάμενον ἀλη-
θῶς πεπαιδευμένον ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ ἰδίως, γινώσκοντες ὅτι ἐξ εὐσε-
βῶν γονέων γεννηθέντες ἀνετρέφητε ἐν παιδείᾳ καὶ ἐν τῇ ἐπιτήμῃ ἐ-
βιώσατε μέχρι τῆς σήμερον, ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη μετὰ ζήλου καὶ ἐπι-
στημονικῆς ἰκανότητος διδάξαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, σεμνυόμεθα
ἀποκτήσαντες σήμερον τῆς παιδείας τὸν ὑπέρτατον διευθυντὴν ἐκ τῆς
χορείας τῶν τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῶν, ἄνδρα εἰδῶτα τὰς ἀνάγκας
ἐν γένει τῆς δημοσίας παιδεύσεως καὶ ἰδίως τὰς τοῦ Πανεπιστημίου,
καὶ ἔχοντα τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν θέλησιν νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἑλλείψεις
καὶ νὰ καταρτίσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν διδασκαλίαν.

Ὁ πρὸ πολλοῦ προσδοκώμενος ὀριστικῶς τοῦ Πανεπιστημίου ὄργα-
νισμὸς, ἡ τοσοῦτον ἀναγκαία καὶ χρήσιμος ἀνεξαρτησία τῶν Σχολῶν
ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν πραγμάτων, ἣν καὶ ὁ προσωρινὸς τοῦ Πανε-
πιστημίου ὄργανισμὸς καθιεροῖ μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως
αὐτοῦ, ἀνεκτέλεστα μέχρι τῆς σήμερον, πεποιθήμεν ὅτι θέλουσιν εἰσθαι
τὸ κυριώτερον τῆς ἡμετέρας μελέτης ὑποκείμενον. Ἐπὶ πάντων δὲ τῶν
σπουδαιωτάτων τούτων μελημάτων καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγ-
κλητος καὶ πάντες οἱ τοῦ Πανεπιστημίου καθηγηταὶ θέλουσι νομίσει
εὐτυχεῖς ἐκυτοῦς ἐὰν δυναθῶσι, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, νὰ συντε-
λέσωσι τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου προθέσεις καὶ
ἐνεργείας Ὑμῶν.

Εὐπειθέστατος

ὁ Πρύτασις

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΤΟΓΟΝΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Μ. ἡ Σεπτῆ ἡμῶν Ἀναστα ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας
αὐτῆς καὶ αὐθις τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθενωγαγείου τῆς Φιλεκαπι-
δευτικῆς ἐταιρείας τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπερατώθησαν δ' αὐταὶ
τὴν Κυριακὴν, λίαν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ ζήλου τῶν διδασκάλων,
τῆς ἐπιμελείας τῶν μαθητῶν καὶ τῆς καλῆς διευθύνσεως δεῖξασαι.

—Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κ. Μητροπολίτης Οἰκονομίδης, μέ-
χρι τοῦδε Ἱεροκλήρου τῆς πρωτεύουσας, ὑψισθεῖς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συ-
νόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπίσκοπος Ἄνδρου ἀνεδείχθη τοι-
εῦτος δι' Ὑ. Β. δικτάγματος τῆς προτάσει τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν κ. τ. λ. Χαιρετονεῖται δὲ τὴν προεχθὴ Κυριακὴν ὁ νέος
ἐπίσκοπος Ἄνδρου, καὶ ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς θύραθεν παιδείας εὐ-
μοιρῶν καὶ περὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐτέθειαν οὐδενὸς ἐλαττούμενος, ἔ-
σεται πατὴρ καὶ καλὸς ποιμὴν τοῦ πληρώματος τῆς ἀγιωτάτης αὐτοῦ
ἐπισκοπῆς. Πάντες ἐχάρησαν εὐλικρινῶς διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην τοῦ
Κ. Μητροπολίτου, γενομένην κατὰ τὴν προσδοκίαν καὶ ἐφρασιν τῶν ἐ-
πιθυμούντων νὰ βλεῖσιν εἰς τοὺς Ἱεραρχικοὺς θρόνους εὐπαιδευτοὺς,
ἱεροπρεπεῖς καὶ εὐσεβεῖς ἄνδρας.

— Ἀνεκνήρυχθησαν ἄρτι διδάκτορες τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς μετὰ
εὐδοκιμωτάτας ἐξετάσεις οἱ ΚΚ. Δ. Μαυρορρόδης Καππαδόκης καὶ
Ἀριστίδης Κυπριακὸς Πάριος (ἴδ. Ἐφ. Φιλομ. ἀριθ. 118. σελ. 476 θ).

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 274.)